

FOTOGALERIE-PASOVÁNÍ PRVNÁČKŮ V BŘEZNICI

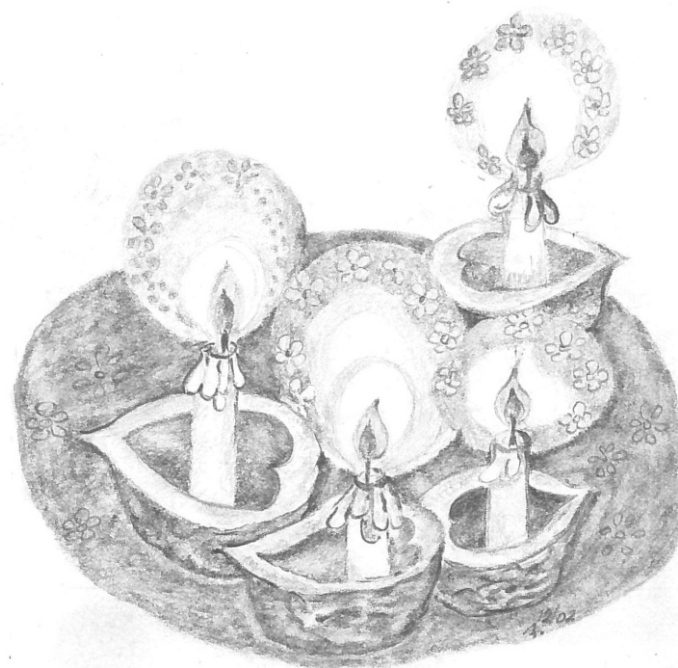
NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 15. 11.2016.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

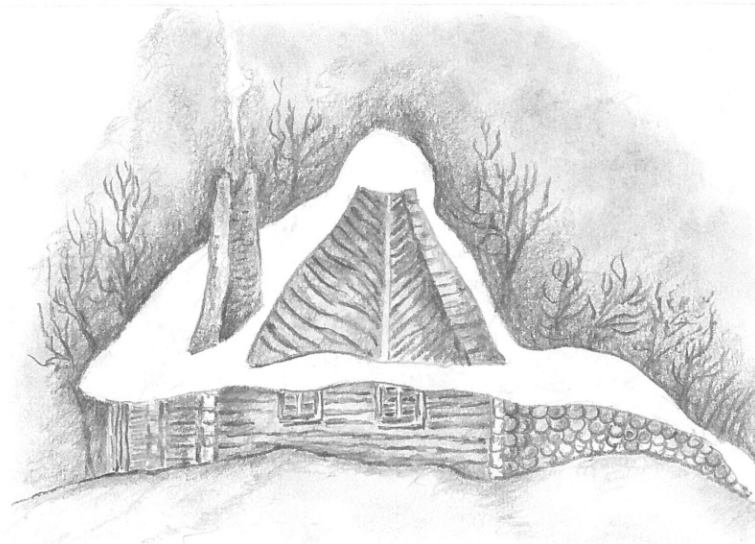
POŽEHNANOU DOBU ADVENTNÍ

Napadl sníh

Josef Suchý

Napadl sníh. Jak hebké usmíření
to po krajině bílou něhou pění,
že nezavadíš o hranu.

Je krásné vyjít si tak po ránu,
když do daleka nikde ani stopa,
jen pěnkava se na větvičce houpá
a zatikání ticho rozčeří,
však neporuší vzácné příměří,
v němž východ slunce živě připomene
jablko z loňska v seně nalezené.

Ilustrace: J. Švajdová

Listopad 2016

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Římskokatolická farnost Březnice ve spolupráci s obcí Březnice připravuje na sobotu, 3.12.2016, požehnání pamětní desky arcibiskupa Kohna a zrealizované akce „Revitalizace hřbitova v obci Březnice“. V 10:00 hod. bude slavnostní mše svatá a po ní bude následovat krátký obřad na hřbitově.

Srdečně Vás zveme na Mikulášskou nadílku s pohádkou *"Jak si čerti udělali prázdniny v teplých krajích"*, která se bude konat v sobotu, 3. prosince 2016, v 16:00 hod. ve Březnici v sokolovně.

Těší se na Vás KOČ (Klub ochotných čertů).

Obec Březnice a ČČK Březnice připravuje na víkend, 17.12.-18.12.2016, výstavu Betlémů. Prosíme všechny o zapůjčení exponátů, které se budou shromažďovat v pátek, 16.12.2016, v odpoledních hodinách.

Obecní knihovna Březnice pořádá v rámci projektu „Už jsem čtenář - Knížka pro prvňáka“ **Setkání u stromečku** v neděli, **4.12.2016, od 15:00 hod.**

Děti z 1. třídy ZŠ Březnice si společně v knihovně ozdobí stromeček, dostanou malé občerstvení, prohlédnou si dětské knížky a nějakou si také přečteme.

Děti dostanou ještě osobní pozvánku.

Těší se paní knihovnice Irena Haluzová

Na zpravodaj Naše dědiny jste v Březnici darovali 300,- Kč. Děkujeme.

Naše poděkování patří Talašovu zahradnictví v Tlumačově. Stejně jako loni jsme mohli jejich krásnými květinami vyzdobit kostel sv. Bartoloměje v Březnici na hodovou mši svatou.

Uzávěrka dalšího čísla Našich dědin bude 7. 12. 2016.

Listopad 2016

Při úpravě sadu bylo zjištěno, jak jsou stromy zničené od různých škůdců, protože sad postrádá predátory - sýkorky. Proto na záchranu stromů bylo do sadu dodáno 100 budek pro sýkorky. Sám výrobce říká, že pomoci přírodě by mohl každý. Na kontě má 300 vyrobených budek pro ptáky.

Jistě se v duchu ptáte, o kom ve článku píšete. Tak abych ho nakonec představila - je jedním z těch, kteří pomáhají plnit stránky zajímavostí našeho časopisu - pan Martin Šprtel. Výše uvedená slova - ... podařilo se něco pěkného a užitečného vyrobit..., přišla na správnou adresu do Filipa, části obce Březnice.

A co bych chtěla Martinovi popřát - možná za všechny čtenáře? Aby jeho láska ke všemu živému ho neopouštěla a aby se mu podařilo spolu s manželkou Kateřinou vypěstovat i takový vztah k přírodě ve svých dvou dětech."

Jindřiška Švajdová

„Lidské štěstí, to je taková šňůrka, na kterou navlékáme malé korálky, taková malá štěstí - čím jsou drobnější a čím je jich víc, tím je to jejich štěstí větší.“
Jan Werich

„Pane faráři, můžete jít sfouknout svíce na oltáři, já tam nedosáhnu,“ říká mi po skončení mše svaté jeden z mladších ministrantů. „Ano,“ odpovídám, „máme tam po hodech opět nové dlouhé svíce.“ V Březnici jej nepoužíváme, ale v jiných kostelech, zvláště tam, kde mají vyšší oltáře, se ke zhasnutí plamene svíci používá tzv. zhašák, tj. na tyči připevněný malý kovový kuželek, který když se přiloží ke svíci, zamezí se přísunu vzduchu a plamen svíce ihned zhasne.

Zhašák jako prostředek k uhašení svíci může být určitým symbolem pro přicházející dobu adventní. Třebaže adventním symbolem je zajisté také hořící svíce a mnohé v této době bude rozsvíceno: adventní věnec, světlo na sanktusníku březnického kostela, vánoční strom, později betlémské světlo, přesto je advent dobou, kdy by se mohlo mnohé zhasnout: televizní obrazovka, displej mobilního telefonu, světla v místnosti, kde se schází večer rodina, aby zapálila svíci na adventním věnci a společně se modlila, společně si povykládala. Zhasnout by měl také oheň hněvu, přehlížení, neodpuštění, který řádí v mezilidských vztazích.

Požehnanou dobu adventní

P. Václav Fojtík

Setkání seniorů na Salaši

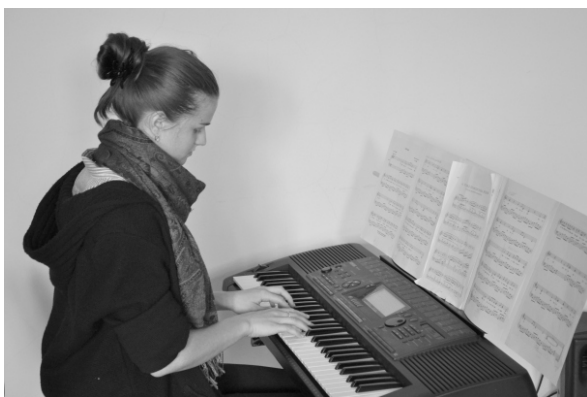
V sobotu 22. října 2016 se na Salaši v budově mateřské školky uskutečnilo již tradiční a oblíbené Setkání seniorů.

Setkání zahájila nejmenší děvčata veselými písničkami, a vnesla tak do tohoto odpoledne svoji hravost a spontánnost. Připomněla všem dalším účinkujícím jejich první krůčky v hudbě a přítomným seniorům dokázala vykouzlit úsměv na tváři.

Poté se na „pódium“ i letos vystřídali mladší i starší žáci Hudební školy Karla Zapletala. Hrou na akordeon zpestřil seniorům podzimní odpoledne Dominik Kolář ze Salaše, hrou na klávesy Anna Balajková ze Březnice a Klára Ondrášová z Bohuslavic. Přítomní posluchači si mohli zanotovat známé lidové písně, zazněly však i melodie slavných hudebních skladatelů (F. Kmoč, P. I. Čajkovskij, L. van Beethoven, L. Cohen aj).

Pokud snad něco chybělo k technické nebo umělecké dokonalosti, tak to bylo bohatě vyváženo nadšením a radostí ze společného vystupování. Salašané dokázali vytvořit účinkujícím přátelskou a očekávající atmosféru; potlesk a drobná pozornost byly pro děti sladkou odměnou za velkou snahu a všechny hodiny strávené nad notami.

Karel Zapletal

Chraň to, co potřebuješ

V prvním čísle časopisu Naše dědiny z roku 2002 bychom mohli přečíst tato slova: „ ... chtěli bychom náš časopis činit zajímavým pro širokou veřejnost... Jistě máte kolem sebe nějaké radosti i starosti, o které byste se rádi podělili s ostatními. Máme na mysli obyčejné, všední věci, např. - daří se chovu zvířat, pěstování rostlin, podařilo se něco pěkného vyrobit, uspořádat, uspěla klidná domluva se sousedem, atd.“

Hlavní myšlenkou redakce časopisu bylo stmelovat širokou veřejnost. Z malých drobností života, jako z malých pestrých sklíčků, byla snaha složit mozaiku příběhů a osudů regionu. A to se zatím snad daří od roku 2002.

Není vždy štěstím potkat se s mladým člověkem, který má tak srovnaný názor na život.

Jeho krédem je příroda a její ochrana. Poukazuje na spousty betonu, kterým se člověk odděluje od ostatních v podobě plotů, dvorků, kácí stromy a nestará se o novou výsadbu. Sama znám domácnost, kde větší zahrada je plná betonových chodníků, šterkem obsypané keře, rostliny a vždy, když to vidím, s lítostí pomyslím, jak se život v takové zahradě dusí.

Už dnes se mladí lidé snaží utéci ze stresu města na vesnici. Snad ještě v bezprostřední blízkosti přírody lze najít oázu klidu. Příroda nám dává vše, co potřebujeme. Dáváme my jí na oplátku to, co potřebuje ona? Nad tím je třeba se zamyslet a nezavírat oči a srdce nad hladovou sýkorkou v mrazivé zimě.

Mladý ochránce přírody, se kterým jsem se seznámila, by mohl být příkladem pro nás všechny. Vyrábí totiž budky pro ptáky. Na internetu si zjistil, jak postupovat, vědět, že každý druh ptáka má jiný vletový otvor, že sovi budky se dají vyrobit z plastu (např. z barelu), atd. Je zajímavé, že sova 2-3 roky si budku „obhlédá“, než se v ní zahnízdí. Je také známo, že některých ptáků u nás ubývá - vrabec, vlaštovka. Je to škoda, protože v době hnízdění nám oba zmínění pomáhají od hmyzu.

POZVÁNKA DO KNIHOVNY V BOHUSLAVICÍCH

„Kniha není než klíč, jenž otvírá zámek našich vlastních snů.“

Naši stálí čtenáři jistě zaznamenali změnu knihovnice, která se v naší obecní knihovně uskutečnila od letošního října. Tímto děkuji paní Silvii Minaříkové, že naší knihovnu proměnila do moderní podoby a zvelebila tak místo, kde se mohou setkávat milovníci knih a čtení.

V knihovně máme nyní kolem 1 900 stálých knih a k obnově knižního fondu nám pomáhá Krajská knihovna Františka Bartoše ve Zlíně, která nám poskytuje Výměnný soubor. Najdete zde vše od domácí i zahraniční beletrie přes dětskou literaturu, sci-fi a fantasy až po naučnou a odbornou literaturu. Momentálně máme přihlášených 45 čtenářů a já ráda přivítám všechny zájemce, kteří by se rádi do naší knihovny podívali a případně i zdarma zaregistrovali. Knihovna je otevřená každý **pátek od 16:00 - 18:00**.

Ráda bych také do budoucna navázala užší spolupráci s naší Základní školou a Mateřskou školkou a povídala si s dětmi o jejich oblíbených pohádkových knihách a postavách. Dále bych chtěla v knihovně zrealizovat kurz anglické konverzace-**ANGLIČTINA VŠUDE KOLEM NÁS**. Kurz by byl určen hlavně pro dospělé, proto se v případě zájmu nebojte blíže informovat nebo napište na knihovnický mail **knihovna.bohuslaviceuzlina@seznam.cz**. Přesný čas a den kurzu bude na společné domluvě. O dalších chystaných projektech a akcích knihovny vás budu průběžně informovat. Naše webové stránky jsou: **www.bohuslaviceuzlina.knihovna.cz**

Jelikož se nám blíží adventní čas, tak Vám přeji krásné prožití svátků vánočních a v dalším roce se těším na společné setkávání v naší knihovně. Během svátků zůstane provoz knihovny nezměněn.

Světlana Bilavčíková

Listopad 2016

Investiční akce v Bohuslavicích u Zlína v roce 2016

Také v Bohuslavicích se v letošním roce zrealizovalo, realizuje a připravuje několik investičních akcí, které budou k užítku jak dětem ve školce a škole, tak i nám všem ostatním.

V naší staronové budově základní a mateřské školy jsme se o prázdninách pustili do přestavby školní kuchyně, do které se od postavení školky v 70. letech prakticky neinvestovalo. Zmodernizovala se elektro -, plyn - a vodoinstalace, udělaly nové obklady a dlažby, nainstalovala vzduchotechnika a především se pořídil nový, krásný, nerezový nábytek, sporáky, myčka a další vybavení. Přitom se drobnou stavební úpravou docílilo také toho, že budou mít i děti z mateřinky svou novou přezouvárnu. Kromě toho se upravilo plynové topení v „nové“ škole tak, aby se z něj topilo i v původní tělocvičně a pořídila se také úpravna vody pro toto topení. Tyto akce stály něco kolem 1,3 milionu korun a byly financovány z rozpočtu obce, protože, bohužel, na rekonstrukce a vybavení kuchyní, jídelen a technických místností se žádné dotace nevypisují.

Dále jsme s přispěním dotace z Ministerstva pro místní rozvoj, které nám poskytlo 400 tis. Kč, vybudovali na školní zahradě nové dětské hřiště. Před východem ze školky na zahradu je teď velká dlážděná terasa, na které se dá jezdit na koloběžkách, po celé zahradě přibýly nové herní prvky, po kterých se dá šplhat, klouzat, balancovat, houpat se nebo se třeba jen schovat do domečku. Dominantou dětského hřiště se stala „Ptačí pozorovatelná“ s krytým pískovištěm, skluzavkou a lezeckou stěnou. Zeleň naší „Sluníčkové zahrady“, jak ji nazvaly děti z MŠ, byla doplněna o půdopokryvné rostliny, které zakryjí svah před okny kuchyně. Úpravu školní zahrady nám provedla firma TR Antoš, která zvítězila ve výběrovém řízení, a celkové náklady na tuto akci činily 712.000,- Kč.

Ptačí pozorovatelná

Listopad 2016

V Sokolovně jsme letos pokračovali pouze v drobnějších úpravách. Dořešil a doplnil se nábytek v bufetu u hlavního sálu, „vyčistil“ a novým nábytkem se vybavil bufet „Peklo“ a především se stavebně dokončila klubovna v horním patře. Ta by mohla v budoucnu sloužit kterémukoliv z našich spolků. Všechny tyto úpravy se dělaly z velké části svépomocí našimi zaměstnanci a pracovníky veřejně prospěšných prací nebo za přispění našich občanů, kteří pracovali na dohody o provedení práce. Materiál na tyto úpravy a nábytek do bufetů a klubovny nás stál cca 130 tis. Kč.

Největší investiční akcí tohoto roku je „Sanace sesuvu“ na místní komunikaci Stráně. Na tuto akci máme z Operačního programu Životní prostředí přislíbeno téměř 3,5 mil. Kč, celá stavba bude ale o hodně dražší, protože dotace se týká pouze zabezpečení komunikace proti sesuvu, což spočívá ve vybudování stabilizační pilotové stěny - 37 vrtaných pilot o průměru 0,6 a 0,9 m a délce 9 - 13 m, které jsou v horní části spojeny nadbetonováním železobetonového trámu (převázky). Další nutné náklady - oprava kanalizace a prakticky celá konstrukce vozovky - jsou ale záležitostí obce, protože jsou to v rámci této dotace tzv. „neuznatelné náklady“. Dodavatelem celé stavby se po výhře ve výběrovém řízení stala firma Swietelsky stavební, a.s.

Poslední velkou akcí - zatím ve fázi příprav - je úprava křižovatky uprostřed obce. Nás se z toho týká „pouze“ vybudování chodníků (včetně obrubníků a odvodnění silnice) podél cesty na Doubravy, kolem křižovatky směrem k zastávce, ke kapli a k obchodu, úprava prostranství kolem křižovatky a zřízení přechodových míst přes silnice II. a III. třídy. Samotnou křižovatku - opravy silnic a také mostu bude realizovat a platit Zlínský kraj prostřednictvím Ředitelství silnic ZK. My máme na naši část zpracovaný a zaplacený projekt a vyřízené stavební povolení. Žádost o dotaci, kterou jsme podávali do IROPu, nám bohužel zamítli kvůli nedostatku bodů, zřejmě se jim naše křižovatka zdála málo problematická a nebezpečná, ale začátkem ledna zkusíme požádat o dotaci Státní fond dopravní infrastruktury, který vypsal dotaci na zvýšení bezpečnosti chodců, a budeme doufat...

Jana Puškáčová

Výtuž piloty

Kuchyň

V roce 1144 se navrátil do Olomouce. Od římského krále Konráda III. a později od knížete Vladislava II. si vymohl tzv. imunitu (poddání biskupa byli vyjmuti z pravomocí úředníků a zbaveni zemských povinností) a právo ražby mincí. Díky imunitě se Olomoucké biskupství stalo na Moravě samostatným církevně-politickým útvarem, který napříště nespadal pod moc moravských úředních knížat.^[2]

Počátkem roku 1145 byl na cestě do Říma u Úsobrna přepaden brněnským úředníkem Vratislavem, znojemským Konrádem II. a přemyslovcem Děpoitem (bratr Vladislava II.). Jindřichovi Zdikovi se však podařilo prchnout a ukrýt se.

K jeho významným počínům patří i to, že přivedl do Čech nový řeholní řád premonstrátů, který vždy upřednostňoval před benediktiny. V letech 1142-1143 založil spolu s Vladislavem II. nejstarší sídlo premonstrátů v Česku-Strahovský klášter. Další premonstrátský klášter založil v Litomyšli. Ke konci života podporoval premonstráty v Želivě.

Jindřich Zdik založil v Olomouci kapitulní knihovnu a písařnu (tzv. skriptorium). V této dílně vznikl kodex, tak zvané Olomoucké horologium nebo Olomoucký kolektář, a biskupovy listiny.

Přátelil se s významnými muži té doby, např. s Bernardem z Clairvaux. Dopisoval si i s několika papeži. Byl mužem velmi vzdělaným a poměrně asketickým. Zavázal se řeholi sv. Augustina. Mimo jiné nejedl maso a dodržoval mlčenlivost. Biskup Zdik zemřel 25. června 1150 v Olomouci a na své výslovné přání pohřben ve Strahovském klášteře.

Jeho nástupcem ve funkci olomouckého biskupa se stal Jan III. z Litomyšle. Založení Strahova dodnes připomíná barokní epitaf v bazilice Nanebevzetí Panny Marie, kde jsou uvedeni zakladatelé kláštera - Vladislav II. a biskup Jan společně s Jindřichem Zdikem. Kronikář jej nazval „sloupem a světlem Moravy“

Ing. Miloslav Mikeščík

Společenská rubrika

Rozloučení

Ludmila Čermáková
Miroslav Lukáš
Miloslav Zapletal

Kudlov
Březnice
Salaš

JINDŘICH ZDÍK (1126-1150)

Politické, ale zejména náboženské poměry byly na Moravě neutěšené, když pražský kníže Soběslav jmenoval olomouckým biskupem 22. března 1126 Jindřicha Zdíka. Jméno Jindřich přijal až při svém biskupském svěcení a nazýval se jen Jindřich. Současné prameny ho i nadále jmenují jeho rodovým jménem a on sám se nazývá Sdico. Nemovitý majetek olomouckého biskupství nebyl velkého rozsahu, a proto poměry v Olomouci byly skromné.

Narodil se někdy v letech 1083 a 1085. Jsou dvě teorie jeho původu. Jedna přichází s názorem, že pochází z rodu Přemyslovců, druhá, že byl synem kronikáře Kosmy a jeho manželky Božetěchy. Tato druhá možnost vychází z olomouckého horologia, které se nachází v královské knihovně ve Stockholmu, kde kalendárium obsahuje řadu nekrologických poznámek a také záznam úmrtí kronikáře Kosmy a jeho manželky Božetěchy.

Další možnou verzí je, že jeho bratrem byl Magnus, kronikář a kanovník pražské kapituly¹⁴¹, Kosmův druh v kapitule a následovník (a tedy možná syn) probošta a kancléře Juraty. Roku 1123 absolvoval svoji první cestu do Jeruzaléma. Základy svého vzdělání získal u svého otce, který jako intelektuál své doby byl vázán mnohými pouty s celou evropskou vzdělaností. Otcova zběhlost v teologických otázkách i mnohé diplomatické zkušenosti ve službách pražského knížete doma i v zahraničí celé rodinné prostředí poznamenané na tu dobu nezvyklou kulturní úrovní ho předurčovalo k významnému poslání.

Roku 1130 mu olomoucký údělný kníže Václav Jindřich svěřil dostavbu chrámu sv. Václava v Olomouci. Jindřich Zdík ji jako nedostavěnou 30. června 1131 vysvětil. Roku 1140 kostel dokončil a založil u něj novou dvanáctičlennou kapitulou. Roku 1141 z něj udělal katedrálu, když přenesl sídlo biskupství od olomouckého kostela sv. Petra. Nechal u ní postavit románský biskupský palác, tzv. Zdíkův palác, a dům kapituly. Jindřich Zdík také vysvětil kostel na hoře Říp.

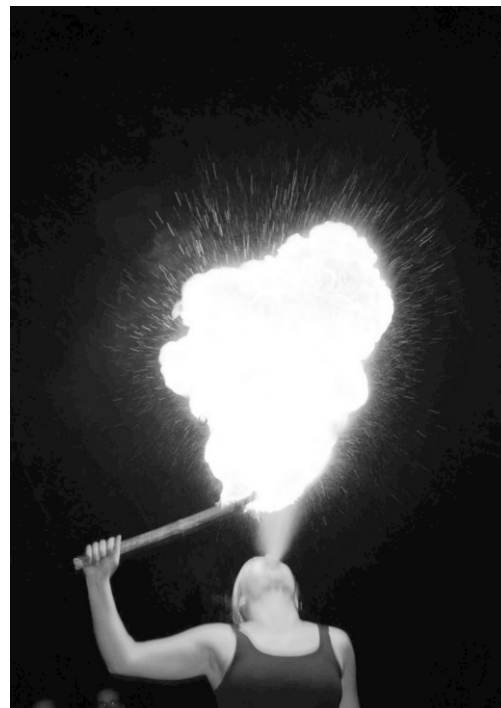
V letech 1137-38 vykonal druhou pouť do Jeruzaléma. Ze Svaté země si dovezl relikvii sv. Kříže. V roce 1138 se zúčastnil Druhého lateránského koncilu v Římě.

Po smrti českého knížete Soběslava I. se postavil za Vladislava II. a podporoval ho v jeho boji o nástupnictví s moravskými údělnými knížaty (ti se opírali o seniorátní právo). Roku 1142 dal Jindřich Zdík údělníky do klatby a vyhlásil nad diecézi interdikt a odešel do Prahy. Předtím se však pokusil údělníky odvrátit od vystoupení proti Vladislavovi. Po porážce Vladislava v bitvě u Vysoké ho Jindřich Zdík následoval do Německa, kde úspěšně žádali o pomoc římského krále Lothara III.

Podzim s lampiony v Bohuslavicích

Poslední léta si podzimní dny v Bohuslavicích spojujeme s lampionovým průvodem. Nebylo tomu jinak ani letos, 4. listopadu. Přesné statistiky si nevedeme, ale nejméně 60 dětí s rodiči vytvořilo dlouhý průvod, se kterým jsme vyrazili za zbrojnicí. Kontrast světla a tmy zde skvěle dokreslilo krásné vystoupení s ohněm, které jinak obvyklý průběh akce učinilo neobyčejně zajímavým a učarovalo malým i velkým. Velmi proto děkujeme hasičce Květě Mašláňové, že nelitovala času ani námahy a přijela nám předvést své dovednosti. Po návratu do tělocvičny následovalo tradiční plnění úkolů za odměnu v podobě pamlsků a pro posílnění dostaly děti v bufetu párek. Občerstvit se mohly také čajem a jablečným závinem od kuchařek školní jídelny. Děkujeme za velký zájem o tuto akci a tradičním spolupracovníkům za významnou pomoc.

Romana Husková - SDH Bohuslavice

Z publikace „POVĚSTI A VYPRÁVĚNKY ZE ZLÍNSKA“

Autorka Eva Eliášová

Jak sirotci našli poklad na Klášťově

Kolik zlého zkusily kolikrát děti, které měly macechu, to si neumíte ani představit. Bylo na to aj jedno pořekadlo: Maměnka když pobije, to je jak by pohladil, macecha když pohlédne, to je jak by upálil.

Měla taková jedna macecha, ale velice nedobrá macecha, dvě nevlastní děti, synečka a céřečka. Nebudu vám říkat, jak se u ní měly. Ale povím vám, že každý den musely holýma rukama natrhat velikánský koš kopřiv, pro káčata a kuřata, které macecha chovala. A byly ty děti malé, eště ani do školy nechodily.

Každý večer vzpomínaly na svoji maměnku a modlily se, aby si je vzala k sobě do nebe.

Jedenkrát na jaře je macecha zas vyhnala na kopřivy. A toho synečka napadlo: „Víš-li co? povídá sestřičce, „my utečeme.“

„A kde? Kde bysme mohli utéct? Říká na to malá.

„Ke kmoťrence do Vysokého Pola.“

Oni měli opravdu kmoťrenku ve Vysokém Poli, byla to sestra jejich nebožky maměnky.

Tož že půjdou k ní. Vzali se za ruce a už utkali navrch ke Klášťovu, za kterým leží Vysoké Pole. Když přišli na samý vrcholek k těm skaliskám, tož viděli, že jsou otevřené.

„Jejda, šak už jsme tadyma šli mockrát, ale nikdy tu žádný vchod nebyl“, divil se ogárek.

„Já se tam půjdu podívat“, pravila céřečka.

„Ale vrať se brzo“, nabádal ji synek, „počkám tu na tebe.“

Sedl si do trávy a ořezával si čagan, že aby se jim pak lepší kráčelo, aby se o něho mohli opírat.

Děvčátko vešlo do skal a vidělo, že tam dál vede chodba. Pustilo se tou chodbou a šlo pořád, až se dostalo do veliké síně.

Zrazu se ozval veliký rachot a skála se zavřela. A ta malá ostala ve vnitřku.

Synek se hrozně vylekal. Nevěděl, co má dělat. Či má jít zpátky k maceše, nebo utéct ke kmoťrence, či sedět a čekat, až se skála otevře.

Nakonec šel ke kmoťrence, myslel si, že ona mu aspoň poradí.

Ale u kmoťrenky nebylo nikoho doma. Tož čekal ve dvoře, až přijdou. Až za hodnúchvílu přišli, kmoťrenka, její muž aj děti. Když ho uviděli, divili se velice, co tam dělá. On se jich zas ptal, kdeže byli.

„No přece v kostele na pašije, což ty nevíš, že je dnes Velký pátek?“

Pokud sami neobcházíte sousedy s přáním pevného zdraví, štěstí, lásky... povšimněte si, jak se tato zvyklost v posledních letech nádherně prolinula do Tříkrálového koledování, kdy koledníci s písní „...štěstí, zdraví vinšujem Vám...“ nesou požeňání do každého domu - na vchodové dveře píší zkratku K+M+B - v překladu: „Bůh žehnej tomuto domu“. Každý z nás má možnost dát jim nějakou tu sladkost, za jejich přání. Můžeme přispět i do pokladničky Charity, kterou mají tito koledníci u sebe. I malý příspěvek může Charitě (nestátní neziskové organizaci) v její tolik potřebné práci, v provozu široké sítě sociálních a zdravotních služeb, pomoci. Takové „koledování“ má smysl.

A tak není koleda jako koleda. My naštěstí však máme tu velkou možnost, možnost volby. Vyberte si, prosím, tu správnou koledu. Zastavte se v tom světě shonu, najděte čas pro rodinu, poseďte s přáteli, popřejte si, zazpívejte si koledy.

Přeji Vám všem požeňnané Vánoce.

Magdaléna Běťáková

Ilustrace: J. Švajdová

Není koleda, jako koleda

... „V jedné mateřské školce do loňského roku utvářely podzimní výzdobu pavoučí sítě, velcí pavouci a netopýři na stěnách, také jinde strašidla hrála a hraji prim, až se zjistilo, že se malé děti strachy v noci počurávají a mají z toho těžké sny. Současný člověk příliš podceňuje vliv toho, co vidí a co slyší, na svůj duchovní i duševní (psychický) život.“ ...

Tento úryvek článku z minulého zpravodaje Naše dědiny mě přinutil k malé úvaze. Proč si lidé pouští do svého života něco tak „hloupého“. V příspěvku byl zmiňován stále snad populárnější anglosaský lidový svátek Halloween, o kterém si mnoho lidí myslí, že je rodem americký. A tak si jej spojují, nebo hůře, nahrazují s naším svátkem - Dušičky.

Přemýšlela jsem o tradicích a svátcích, které lidé v současné době slaví a prožívají. Dospěla jsem však k závěru, že ne vše ze „světa“ je vždy pro nás dobré a přínosné a že je potřeba se držet zdravého rozumu, vlastních kořenů a tradic, pro naše předky tak tvrdě vybojované.

Dušičky. Naše české dušičky. Slavnost Všech svatých; Vzpomínka na všechny věrné zemřelé. Vzpomínáme na zemřelé, navštěvujeme hřbitovy... Krásně tuto úctu vyjádřil ve svém pastýřském listu (16.10.2016) náš arcibiskup Jan, kdy vysvětloval, proč je důležitá láska k zemřelým. Použil i nádherné přirovnání: „...„Jejich těla ukládáme do země jako semena posvěcující svět.“ ...

V neděli, v dušičkovém týdnu, cestou na bohoslužbu, jsem zaslechla část relace, která právě probíhala v rádiu. Tématem byl Halloween. Reportér seznamoval posluchače se slavením svátku v jedné anglické vesnici. K reportáži byl připojen i příspěvek z rozhovoru rodiny, která se „jak se patří“ řádně na svátek Halloween připravila. Vše strašidelně vyzdobili a pro děti opatřili děsivé kostýmy, ve kterých večer budou koledovat. „Ještě jejich strategický plán a pokřik: *Trick or treat (Koledu, nebo vám něco provedu)* a můžou jít koledovat o sladkosti.“

„Jak koledovat?“ zněla má otázka na manžela, který se věnoval řízení vozidla. „To je koleda, když někoho jdu strašit a vyhrožovat mu tím, že mu něco provedu, když mi nic nedá?“ Nechápala jsem!

Koleda - to slovo mám spojené s Vánoce. S pohodou, klidem a radostí, kterou nám Vánoce přináší. S rozzářenými dětskýma očima u vánočního stromku, s vánočními písněmi. Spojené s časem, kdy se rodina sejde a vzájemně si přeje všechno dobré. S malými dětmi, které „za dob našich babiček“ s písničkou (koledou) obcházely sousedy a rozdávaly radost a škemraly o nějakou tu dobrotu. V kolika vánočních písních - koledách - je o tom zmínka? Zpíváme je dodnes.

A včil se syneček rozplakal a pověděl jim, jak ztratil sestřičku, že ostala tam ve skalisku na Klášťově. Kmotřenka ho těšila: „Nic se neboj, půjdeme se poradit na faru, co máš dělat.“

Ale pan farář jim říká: „Teď se nedá dělat nic. To jenom jedenkrát do roka, na Velký pátek se otvírají skály, ve kterých jsou poklady. Musíš se za sestřičku celý rok modlit a o příštích Velikonocích na Velký pátek běž znovu na Klášťov. Třeba se zas otevře.“

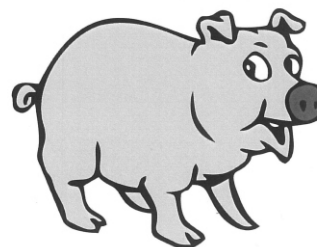
Tož se ogárek po celý rok modlil a doufal, že sestřičku najde. Dával si vinu, že ji tam pustil. O Velkém pátku hned skoro ráno se vypravil na Klášťov. Přišel navrch a hled! Skalisko je otevřené! Vběhl dovnitřku a utékal chodbou. Doběhl až do síně, kde seděla na zemi jeho sestřička a hrála si se zlatými dukáty. Vedle ní byla plná bečka těch dukátů. Syneček začal malou obtúlat, jakou měl radost, že ji našel.

Honem nasypali dukátů do zástěrky a do kapes, co mohli a honem pryč. Utékali, co jim nožky stačily. Dukáty přinesli kmotřence. To měla odměnu za to, že si sirotky u sebe nechala a že na ně byla hodná, jako by byli její vlastní.

To byl poslední příběh z publikace „Pověsti a vyprávěnky ze Zlínska“.

Publikace je pro zájemce k zapůjčení.

Březnická hospůdka pořádá

DOMÁCÍ ZABÍJAČKU

26.11. 2016 od 10h.

Ochutnávka a občerstvení zajištěno.

Prodej výrobků přes ulici:

tlačěnka, jitrnice, jelítkový prejt,
zabíjačková polévka...

Prodej výrobků na místě:

vařené maso z kotle + polévka,
svařené víno, slivovička...

Můj příběh

V den mých druhých narozenin jsem, kromě jiných dárečků, dostal od mé babičky Dagmarky dva milé dárečky - medvídka Míšu a opravdovský dětský stoleček.

Medvídek se stal a dosud stále je mým kamarádem k pomazlení, ale také mne vyslechne, když se objeví nějaká ta „bolístka“.

Stoleček se mnou prožil často těžké chvíle, když jsem se učil jíst lžičkou, potom přiborem, když mne nechtěla poslouchat pastelka při kreslení, štětec při malování, kostky, ze kterých jsem stavěl domečky pro zvířátka. Ale byly to i veselé chvíle, když se mně už dílo dařilo.

No a léta ubíhala, stoleček už byl pro mne malý, proto začal bydlet ve sklepě našeho panelového domu.

Malý byl pro nás už také náš byt a tak se rodiče rozhodli přestěhovat do většího. A protože já bych při stěhování překážel, bydlel jsem v tu dobu u babičky na Salaši.

Jednoho kamaráda, medvídka Míšu, jsem měl u sebe. Druhý kamarád, stoleček, čekal s dalšími věcmi na odvoz ve společné místnosti v našem vchodu.

Když jsem potom poprvé vstoupil do našeho nového bytečku, hledal jsem svůj malý stoleček, ale od mých rodičů jsem se dozvěděl, že se bohužel před odvážením věci někam zatoulal.

No, to jsem teda vůbec nedokázal pochopit. To by mně můj stoleček přece nikdy neudělal. Moc smutná z toho byla i má babička, která mnoho let pracovala s dětmi v mateřské škole a vedla je k poctivosti, čestnosti, přátelským vztahům mezi kamarády, v rodině, ale také k sousedům a spolubydlícím v domě.

Totéž učila i mne a také to, že co není moje, nesmím brát. Snažil jsem se tak chovat a proto moc bolí vědomí, že můj stoleček vzal pro své potřeby dospělý člověk, který bydlel s námi v domě.

Ale babička mně dává naději, že až půjdu navštívit kamarády do domu, kde jsme bydleli, bude tam někde čekat i můj stoleček a zase budeme spolu.

Jak jenom a proč mohou někteří dospěláci bezdůvodně ublížit malým dětem.

Lukášek Skála z Malenovic

Zakoupení vánoční hvězdy

Vážení přátelé,

Vánoční hvězda se stala symbolem nejkrásnějších okamžiků v roce, které prožíváme společně se svými nejbližšími. Je to i naděje pro všechny děti, které vzdorují krevnímu a onkologickému onemocnění se závažnou prognózou. Tou nadějí je společné úsilí lékařů, sester, psychologů, laborantů a vědeckých pracovníků, které více než 90 % dětí s leukémií vrací po vítězné bitvě z nemocnice zpátky domů. Zdravotníci na všechno nestačí, proto se rodiče s Vaší podporou rozhodli naději nemocných dětí ještě více posílit.

Vánoční hvězda nejjasněji září na naší předvánoční obloze a v posledních letech se stala neodmyslitelným světlem naděje nemocných dětí, která je vede ke zdraví, která je vede domů k rodičům.

Prispíváme nejen k tomu, aby se počet vyléčených dětí neustále zvyšoval, ale i k tomu, aby nemocniční prostředí, kde děti s rodiči tráví dlouhé měsíce, splňovalo nejprůběžnější a neoptimalnější požadavky. S Vaší pomocí to můžeme uskutečnit co nejdříve. Za to Vám chtějí nemocné děti a členové Šance poděkovat.

Děkujeme, že nám pomáháte na naší pouti za zdravím.

Podívejte se na oblohu, vidíte to světlo?

Už víte, co si budete přát pro svou rodinu?

Už víte, co si budou přát rodiče nemocných dětí?

Prosím, objednávku volejte do 25.11.2016, abychom v prvním prosincovém týdnu mohli uskutečnit prodej.

Objednávku a platbu předem ve výši 100,- Kč, prosím, zanechejte v cukrárně sv. Bartoloměje v Březnici.

Kontakt: Slezáková Magda, tel. 721 985 442

Když na svatého Ondřeje sněží, sníh dlouho poleží.

SDH Březnice ve spolupráci s obcí Březnice
a SRPŠ při ZŠ a MŠ Březnice Vás srdečně zvou na

17. 12. 2016 09.00–14.00 hod.

Vánoční trhy

PROGRAM:

- 09.00 hod. • Zahájení historicky prvních vánočních trhů pochoutkami z Březnice a okolí.
- 10.00 hod. • Vystoupení našich dětí ze ZŠ a MŠ Březnice.
- 11.00 hod. • Obědové občerstvení, zabijačkové pochoutky z kotla, kyselica, bramboráky, palačinky, vánoční punč, grog i svařené červené víno. Prodej vánočních stromků, kaprů a všeho co k vánoční atmosféře patří.
- 14.00 hod. • Ukončení vánočního prodeje.

PARKOVIŠTĚ před ZŠ a MŠ Březnice

Předvánoční zpráva

V sobotu, 17. prosince 2016, v dopoledních hodinách v Březnici a v Bohuslavicích.

Cukrárna sv. Bartoloměje přeje všem příjemné a klidné prožití vánočních svátků. Pokud bychom mohli přispět k většímu klidu a pohodě, přijďte si objednat vánoční cukroví. Objednávky přijímáme do 3. prosince 2016.

Mgr. Věra Slezáková, tel. 774112414

AKTIVITY MLADÝCH - lepení papírových modelů

Jistě si mnoho z nás vzpomene na dobu svého mládí, kdy jsme každých čtrnáct dnů dychtivě očekávali u schránky nový výtisk časopisu ABC. Vždyť tzv. „ábíčko“ vychází již od roku 1957 a kromě změny vydavatelů a počtu stránek se nic nezměnilo na technickém a přírodovědném zaměření pro mládež. Jeho součástí jsou také kreslené seriály a nejvíce oblíbené vystřihovánky papírových modelů. Mezi pravidelné odběratele patří i **Kryštof Pleva** z Březnice, žák osmé třídy ZŠ Slovenské ve Zlíně.

Kryštofe, jak dlouho již ABC odebíráš a co Tě přivedlo k lepení papírových modelů?

„Ábíčko“ mi přinesl před lety Ježíšek. Začínal jsem lepením aut a vesmírných lodí. Líbilo se mi, že k tomu potřebuji jenom trochu místa, lepidlo a nůžky.

Co se mi nelíbilo, tak jen to, že jsem to měl za odpoledne hotové.

Jaké další modely můžeme v Tvé sbírce najít?

Mám ještě tanky, letadla a zvířata. Některé z nich jsem vystavoval i na výstavě věnované technice v Březnici.

Co dalšího Tě baví, když máš volno?

Nejvíce času teď trávím ve Skautu, kam chodím jedenkrát týdně ve čtvrtek. Dostal jsem se tam na konci loňského školního roku přes kamaráda a velice mě to baví. Jednu měsíčně jezdíme do přírody a super byl i letní tábor. Chodíme po lese, hrajeme hry, spíme venku.

Uplatníš tam i svou modelářskou zručnost?

To přímo ne, ale vyrábím si teď sám meč a štít. Je měkčený, z molitanu, vystříhl jsem tvar, přilepil na tyčku a oblepil páskou.

A ve škole Tě baví nejvíce co?

Chodím do sportovních a pohybových aktiv, účastnil jsem se matematické olympiády Klokan, zeměpisné a přírodovědné soutěže.

Kryštofe, děkuji Ti moc za rozhovor a ať se Ti dál daří v tom, co Tě baví.

Alena Pekařová

PŘÍPRAVA NA VÁNOČNÍ SVÁTKY

Pletení adventních věnců v sobotu, 26. 11. 2016, od 9:00 hod. na faře v Březnici.

Rozsvěcování obecních adventních/vánočních stromů:

OBEC BOHUSLAVICE U ZLÍNA,
KLUB MAMINEK, BOHUSLAVSKÉ TETKY, SDH, SRPŠ
vás srdečně zvou na

ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

NA 1. ADVENTNÍ NEDĚLI 27. 11. 2016 OD 14.30 HODIN,
ZA HASIČSKOU ZBRJONICI

můžete se těšit na:

- vystoupení školáků
- vystoupení tanečního a divadelního kroužku (MŠ a ZŠ Bohuslavice u Zlína)
- Ježíškovu dílničku
- vánoční stánky a občerstvení zajištěné místními spolky
- společné zpívání koled a rozsvícení vánočního stromku
- hudební doprovod folkové skupiny FRAGMENT

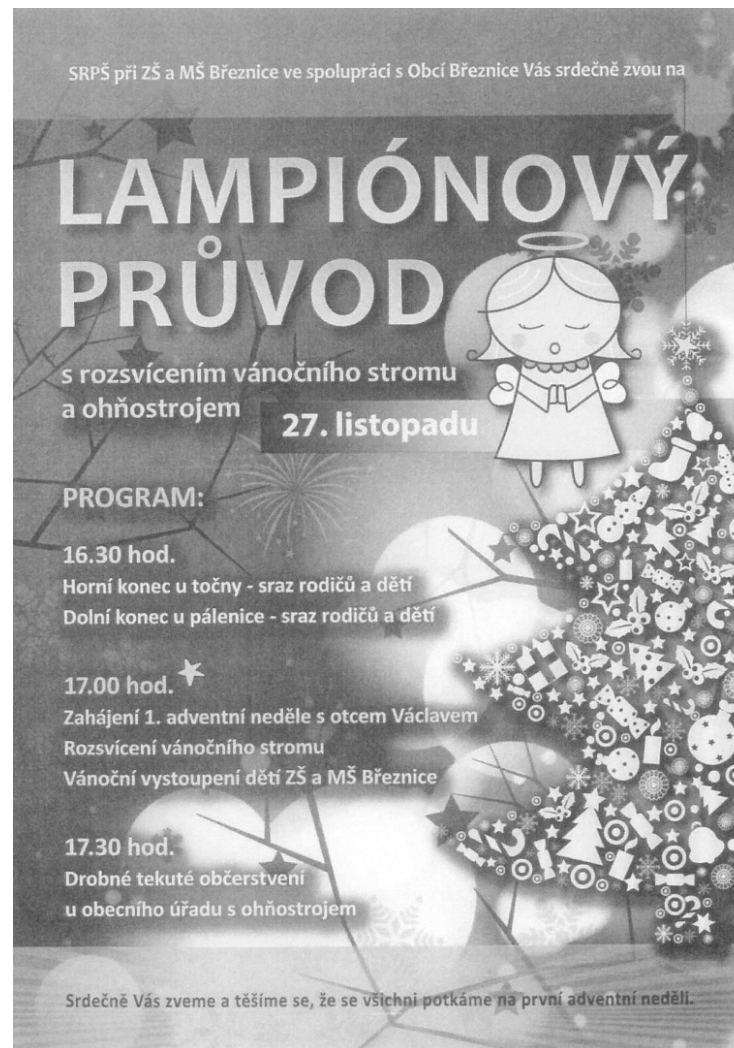

Všzení spoluobčané,
komise MŠ Salaš, ČČK a Sokol
Vás srdečně zvou na

SVĚTEČNÍ ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

ú sobotu 26. listopadu 2016,
ú 16.00
u bývalého obchodu ú Salaši.

Na toto setkání Vás co nejrdečněji
zveme a těšíme se na Vás.
Se svým programem
úystoupí děti ze Salaše
a také bude připraveno
malé občerstvení.

SRPŠ při ZŠ a MŠ Březnice ve spolupráci s Obcí Březnice Vás srdečně zvou na

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD

s rozsvícením vánočního stromu
a ohňostrojem **27. listopadu**

PROGRAM:

16.30 hod.
Horní konec u točny - sraz rodičů a dětí
Dolní konec u pálenice - sraz rodičů a dětí

17.00 hod. ★
Zahájení 1. adventní neděle s otcem Václavem
Rozsvícení vánočního stromu
Vánoční vystoupení dětí ZŠ a MŠ Březnice

17.30 hod.
Drobné tekuté občerstvení
u obecního úřadu s ohňostrojem

Srdečně Vás zveme a těšíme se, že se všichni potkáme na první adventní neděli.

Roráty

Jako v dřívějších letech i letos budou v době adventní v březnickém kostele úterní roráty. Mše svatá začíná v 6:45 hod. Průvodem dětí s lucerničkami a po jejím skončení bude připravena pro všechny děti snídaně na faře.

29. listopadu
6. prosince
13. prosince
20. prosince